

Štvrtok 14. apríla 2005

P6_TA(2005)0138

Lampedusa

Uznesenie Európskeho parlamentu o ostrove Lampedusa

Európsky parlament,

- so zreteľom na Všeobecnú deklaráciu ľudských práv a jej článok 14,
 - so zreteľom na Ženevský dohovor z roku 1951, ktorý sa týka štatútu utečenca najmä jeho článok 33 ods. 1, ktorý požaduje náležité preskúmanie individuálnych prípadov a zakazuje vyhostenie alebo vrátenie (*refoulement*) utečencov,
 - so zreteľom na Európsku dohovor o ľudských právach, najmä článok 4 protokolu 4, podľa ktorého „kolektívne vyhostenie cudzincov je zakázané“,
 - so zreteľom na Barcelonskú deklaráciu, ako aj pracovný program prijatý na Euro-stredomorskej konferencii z 27. a 28. novembra 1995, s cieľom podporiť ochranu základných práv v stredomorskej oblasti,
 - so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie⁽¹⁾ a jej článok 18 o práve na azyl,
 - so zreteľom na článok 6 Zmluvy o EÚ a článok 63 Zmluvy o ES,
 - so zreteľom na otázky na písomnú odpoveď E-2616/04 a E-0545/05,
 - so zreteľom na článok 115 ods. 5 rokovacieho poriadku,
- A. keďže ostrov Lampedusa v strede Sicílskeho prielivu je malý ostrov s rozlohou 20 km² a 5 500 obyvateľmi, a má očividne obmedzené možnosti prijímania a ubytovania veľkého počtu imigrantov a žiadateľov o azyl, ktorí sa pravidelne vyloďujú na jeho brehoch, často v zúfalých podmienkach,
- B. znepokojený kolektívnym vyhostovaním migrantov, ktoré uskutočnili talianske úrady od októbra 2004 do marca 2005 z ostrova Lampedusa v Taliansku do Líbye,
- C. keďže vysoký komisár OSN pre utečencov (UNHCR) odsúdil vrátenie 180 osôb 17. marca 2005 a vyhlásil, že je veľmi neisté, že by Taliansko prijalo potrebné opatrenia, aby zaručilo, že neposiela skutočných utečencov, späť do Líbye, ktorá nie je považovaná za krajinu bezpečného azylu; keďže UNHCR hlboko ľutuje nedostatok transparentnosti na strane talianskych, ako aj líbyjských úradov,
- D. znepokojený odmietnutím talianskych úradov umožniť UNHCR vstup do záchytného strediska na ostrove Lampedusa 15. marca 2005; zatiaľ čo podľa UNHCR talianske úrady povolili prístup líbyjským úradníkom,
- E. hlboko znepokojený osudom stoviek žiadateľov o azyl, ktorí boli vrátení do Líbye, keďže táto krajina nie je signatárom Ženevského dohovoru o utečencoch, nemá fungujúci azylový systém, neposkytuje účinnú záruku práv utečencov a uplatňuje svojvoľné zatýkanie, zadržiavanie a vyhostovanie; a keďže vyhostené osoby sú spravidla spútané a nepoznajú krajinu, do ktorej budú vyhostení,
- F. znepokojený zaobchádzaním a žalostnými životnými podmienkami osôb držaných v táboroch v Líbyi, ako aj nedávnymi rozsiahlymi repatriáciami cudzincov z Líbye do krajín, z ktorých prišli, za podmienok, ktoré nezaručujú ani ich dôstojnosť ani ich prežitie; aj so zreteľom na informácie líbyjských zdrojov, ktoré zaznamenali 106 prípadov úmrtia ako následok týchto vyhostení,
- G. so zreteľom na bilaterálnu dohodu medzi Talianskom a Líbyou, ktorej obsah je zatiaľ tajný a ktorá pravdepodobne zveruje líbyjským úradom sledovanie migrácie a ktorá ich zaväzuje opätovne prijať osoby vrátené Talianskom,

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 364, 18.12.2000, s. 1.

Štvrtok 14. apríla 2005

- H. znepokojený tým, že v Taliansku neexistuje zákon o práve na azyl,
- I. so zreteľom na žiadosť Európskeho súdu pre ľudské práva adresovanú Taliansku 6. apríla 2005, týkajúcu sa poskytnutia informácií o situácii na ostrove Lampedusa, v následnosti na žiadosť č. 11593/05 predloženú skupinou vyhostených migrantov,
1. žiada talianske úrady a všetky členské štáty, aby sa zdržali kolektívneho vyhostovania žiadateľov o azyl a „neregulárnych migrantov“ do Líbye ako aj do iných krajín, a aby zaručili individuálne posúdenie žiadostí o azyl a rešpektovanie zásady *non-refoulement*;
 2. je toho názoru, že skupinové vyhostovanie migrantov Talianskom do Líbye vrátane vyhostení zo 17. marca 2005 predstavujú porušenie zásady *non-refoulement* a že talianske úrady nespĺnili svoje medzinárodné záväzky, pretože neoverili, či životy nimi vyhostených osôb, nie sú v ich krajinách pôvodu ohrozené;
 3. vyzýva talianske úrady, aby UNHCR umožnili voľný prístup do záchytného strediska na ostrove Lampedusa a k osobám, ktoré sú tam držané a ktoré by mohli potrebovať medzinárodnú ochranu;
 4. vyzýva Komisiu, ako strážcu zmlúv, aby dohliadala na dodržiavanie práva na azyl v Európskej únii, v súlade s článkom 6 Zmluvy o EÚ a článkom 63 Zmluvy o ES, aby zabránila skupinovému vyhostovaniu a aby trvala na dodržiavaní záväzkov podľa právnych predpisov Únie Talianskom, ako aj ostatnými členskými štátmi;
 5. pripomína potrebu imigračnej a azylovej politiky Spoločenstva založenej na vytvorení legálnych imigračných kanálov a na definícii spoločného štandardu ochrany základných práv imigrantov a žiadateľov o azyl v celej Európskej únii tak, ako to stanovila Európska rada v Tampere v roku 1999 a potvrdil Haagsky program;
 6. opakovane zdôrazňuje svoje hlboké výhrady k návrhu smernice Rady o azylových postupoch (KOM(2002)0326), ktorá zvolila prístup najnižšieho spoločného menovateľa a vyzýva členské štáty, aby dohliadli na rýchlu transpozíciu smernice 2004/83/ES⁽¹⁾ o minimálnych štandardoch na označenie a štatút utečencov;
 7. vyzýva Komisiu na transparentný dialóg v tejto oblasti vrátane zverejnenia výsledkov svojej technickej misie v Líbyi zameranej na ilegálnu imigráciu v novembri a decembri 2004;
 8. vyzýva Líbyu, aby umožnila prístup medzinárodným pozorovateľom, ukončila svojvoľné vyhostovanie a zatýkanie migrantov, ratifikovala Ženevský dohovor o utečencoch a uznala mandát UNHCR a žiada, aby boli všetky dohovory s Líbyou o opätovnom prijatí zverejnené;
 9. vyzýva na vyslanie delegácie zloženej z členov príslušných výborov do záchytného strediska na ostrove Lampedusa a do Líbye, aby mohla zhodnotiť rozsah problému a presvedčiť sa o legitímnosti konania talianskych a líbyjských úradov;
 10. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii, vládam a parlamentom členských štátov, vláde Líbye, a Vysokému komisárovi OSN pre utečencov.

(¹) Ú. v. EÚ L 304, 30.9.2004, s. 12.

P6_TA(2005)0139

Sucho v Portugalsku

Uznesenie Európskeho parlamentu o suchu v Portugalsku

Európsky parlament,

- so zreteľom na článok 2 a článok 6 Zmluvy o ES, podľa ktorých sa otázky ochrany životného prostredia musia zahrnúť do politik Spoločenstva pre rozličné oblasti s cieľom dosiahnuť ekologicky trvalo udržateľný hospodársky rozvoj,